

Sygn. akt I C 224/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2015r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Sławomir Urbaniak**

Protokolant: **Krzysztof Musiał**

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2015r.

we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa T. F.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

uzupełnia wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu wydany w dniu 23 września 2014r. w ten sposób, że dalej idące powództwo T. F. oddala.

Sygn. akt I C 224/13

UZASADNIENIE

Powód T. F. wniósł w pozwie o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. kwoty 94.159,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę w zapłacie tej należności liczonymi od 27.12.2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powód wskazał, że 11.05.2012 r. na terenie gminy P., woj. (...), doszło do wypadku komunikacyjnego w wyniku którego uszkodzony został samochód osobowy marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) (...) stanowiący własność powoda, zaś on sam doznał powypadkowych obrażeń ciała naruszający czynności narządów na czas przekraczający siedem dni. Sprawcą przedmiotowego wypadku komunikacyjnego i zaistniałej w jego następstwie powypadkowej szkody komunikacyjnej był M. D., który w tym dniu kierował samochodem osobowym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) (...) ubezpieczonym od odpowiedzialności cywilnej jego posiadacza i właściciela u pozwanego. Powód dokonał za pośrednictwem niemieckiej kancelarii adwokackiej w H. formalnoprawnego zgłoszenia zaistniałej szkody komunikacyjnej u reprezentanta pozwanego w Republice Federalnej Niemiec, tj. w Towarzystwie (...) w K., przedkładając pozwanemu wraz ze zgłoszeniem stosowną dokumentację dowodową, w tym ekspertyzę rzeczoznawczą niemieckiego niezależnego biura rzeczoznawczego określającą wysokość kosztów naprawy powypadkowej w odniesieniu do uszkodzonego samochodu powoda na kwotę 21.030,00 EUR wraz z rachunkiem za opracowanie ekspertyzy rzeczoznawczej w wysokości 1.170,60 EUR oraz medyczną dokumentację potwierdzającą leczenie powypadkowe powoda, a więc dokumentację umożliwiającą przeprowadzenie takiego postępowania i wydanie przez pozwanego prawidłowej decyzji odszkodowawczej. W odpowiedzi na przedmiotowe zgłoszenie reprezentant pozwanego Towarzystwo (...) w K., w piśmie z 27.08.2012 r. potwierdził otrzymanie zgłoszenia szkodowego powoda i prowadzenie postępowania likwidacyjnego, ale pomimo pism interwencyjnych powoda nie wydał decyzji odszkodowawczej. W tej sytuacji powód zwrócił się do polskiej kancelarii adwokackiej

w T. celem dalszego prowadzenia przedmiotowej sprawy w drodze stosownej korespondencji prowadzonej już bezpośrednio z pozwanym. W odpowiedzi na zgłoszenie pozwany w dniu 27.12.2012 r. wydał decyzję odszkodowawczą co do szkody osobowej przyznając powodowi tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwotę 700,00 EUR, zaś roszczenia odszkodowawcze powoda odnoszące się do szkód rzeczowych pozostawił do dnia wniesienia pozwu bez reakcji i stosownej odpowiedzi. Dokonane u pozwanego zgłoszenie szkody komunikacyjnej i przedłożenie przez stronę powodową kompletnej dokumentacji dowodowej i dokumentacyjnej, miało uzasadniać także domaganie się przez powoda ustawowych odsetek za zwłokę w zapłacie należnego mu odszkodowania komunikacyjnego co najmniej od daty decyzji odszkodowawczej pozwanego z 27.12.2012 r. do dnia zapłaty. Powód wskazał, że na dochodzoną kwotę 94,159,40 złotych składają się następujące pozycje szkodowe: koszty naprawy powypadkowej samochodu powoda zdefiniowane opinią rzeczoznawczą niemieckiego niezależnego biura rzeczoznawczego (...) w H. z 15.05.2012 r. w wysokości 21.030,00 EUR, stanowiącej równowartość 89.194,54 złotych, wyliczoną wg średniego kursu walut obcych NBP (EUR) na dzień zaistnienia szkody, tj.

11.05.2012 r. : 1,00 EUR = 4,2413 PLN (21.030,00 EUR x 4,2413 PLN = 89.194,54 zł) oraz koszty opracowania opinii rzeczoznawczej zdefiniowane rachunkiem niemieckiego niezależnego biura rzeczoznawczego (...) w H. z 15.05.2012 r. w wysokości 1.170,60 EUR stanowiącej równowartość 4.964,86 złotych, wyliczoną jak wyżej (1.170,60 EUR x 4,2413 PLN = 4.964,86 zł).

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Strona pozwana przyznała, że w ramach umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej

posiadaczy pojazdów mechanicznych ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z 11.05.2012 r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd m-ki V. nr rej. (...), stanowiący własność powoda. Pozwany dał temu wyraz wypłacając 27.03.2013 r. na rzecz powoda kwotę 700 EUR jako bezsporną część odszkodowania. Strona pozwana zakwestionowała natomiast wysokość odszkodowania dochodzonego przez powoda w niniejszej sprawie za uszkodzenia ww. pojazdu jako wygórowanego. W toku likwidacji szkody pozwany ustalił, że pojazd powoda 23.09.2010 r. uległ wypadkowi komunikacyjnemu, w wyniku którego znacznemu uszkodzeniu uległ przód pojazdu. Szkada w pojeździe była likwidowana przez niemieckiego ubezpieczyciela D. A. V. i rozliczona jako szkoda całkowita. W tych okolicznościach, zważywszy na zakres i rodzaj uszkodzeń pojazdu w wypadku z 11.05.2012 r. (również przód pojazdu) pozwany powziął wątpliwości co do sposobu rozliczenia szkody przez powoda, tzn. w ocenie pozwanego przedmiotowa szkoda winna zostać uznana za szkodę całkowitą. Oznacza to, że należne powodowi odszkodowanie powinno odpowiadać różnicy między wartością pojazdu przed zdarzeniem a wartością pojazdu po szkodzie. Celem wyjaśnienia powyższych wątpliwości pozwany zwracał się do pełnomocnika powoda o przedłożenie dokumentów, które zdaniem pozwanego są konieczne do prawidłowego ustalenia wysokości należnego powodowi odszkodowania, w tym między innymi faktury za zakup pojazdu, którego powód dokonał 20.09.2011 r., informacji o stanie technicznym pojazdu, ewentualnych uszkodzeniach pojazdu, miejscu i sposobie naprawy, informacji czy powód ewentualnie sprzedał pojazd w stanie uszkodzonym czy po naprawie.

Ustosunkowując się do twierdzeń pozwanego zaprezentowanych w odpowiedzi na pozew powód podtrzymał co do zasady swoje żądania procesowe zawarte w pozwie, przy czym z uwagi na fakt, iż pozwany już po dacie wniesienia pozwu decyzją odszkodowawczą z 27.03.2013 r. częściowo uregulował należności dochodzone pozwem, powód zmienił pierwotnie określone żądanie pozwu, wnosząc o umorzenie postępowania w zakresie uregulowanej należności szkodowej w wysokości 10.000,00 EUR stanowiącej równowartość 42.413,00 złotych, wyliczonej wg kursu walut obcych NBP na dzień zaistnienia szkody komunikacyjnej i obciążenie kosztami postępowania sądowego strony pozwanej z tego tytułu. Podtrzymał natomiast żądanie zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kwoty 51.746,40 złotych obejmującej różnicę pomiędzy pierwotną wartością przedmiotu sporu 94.159,40 złotych, a wartością uregulowanego przez pozwanego odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę w zapłacie od 27.12.2012 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11.05.2012 r. na terenie gminy P., woj. (...), doszło do wypadku komunikacyjnego w wyniku którego uszkodzony został samochód osobowy marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) (...) stanowiący własność powoda T. F., zaś on sam doznał powypadkowych obrażeń ciała naruszający czynności narządów na czas przekraczający siedem dni.

Sprawcą zdarzenia był kierowca samochodu osobowego marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) (...) M. D., który chcąc wyprzedzić jadący przed nim pojazd zjechał na przeciwległy pas ruchu, po którym poruszał się powód, czym doprowadził do zderzenia z

pojazdem powoda i jego uszkodzenia po lewej stronie powodując powstanie długiej rysy. Po zderzeniu pojazd powoda zjechał do rowu i uderzył w drzewo uszkadzając dodatkowo przód samochodu. Doszło do pęknięcia chłodnicy i wylania płynów. Po wstępnych naprawach powód przetransportował samochód na teren Niemiec.

Sprawca wypadku komunikacyjnego M. D., który w tym dniu kierował samochodem osobowym marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) (...) ubezpieczony był od odpowiedzialności cywilnej jego posiadacza i właściciela u pozwanego.

dowód : okoliczność bezsporna, nadto notatka informacyjna o zdarzeniu drogowym Komendy Miejskiej Policji w J. z dnia 29.10.2012 r. k.13, zeznania świadka M.

D. e-protokół z dnia 08.04.2014r. 04:17- 08:43, przesłuchanie powoda T. F. e-protokół z dnia 08.04.2014r.23:32-32:38.

Powód jest obywatelem Niemiec i na stałe mieszka w tym kraju. Po przewiezieniu uszkodzonego w wyniku kolizji samochodu na teren Niemiec powód zlecił wykonanie kalkulacji naprawy pojazdu rzeczoznawcy niemieckiego niezależnego biura rzeczoznawczego (...) w H. . Ekspertyza sporządzona 15.05.2012 r. określiła koszt naprawy powypadkowej samochodu powoda na kwotę 21.030,00 EUR. Za opracowanie przedmiotowej opinii powód zapłacił 1.170,60 EUR.

dowód : ekspertyza rzeczoznawcza wraz z tłumaczeniem k. 18-21, rachunek za sporządzenie ekspertyzy rzeczoznawczej k.22-23

Powód pismem z 22.05.2012 r. dokonał za pośrednictwem niemieckiej kancelarii adwokackiej w H. formalnoprawnego zgłoszenia zaistniałej szkody komunikacyjnej u reprezentanta pozwanego na terenie Niemiec, tj. w Towarzystwie (...) w K.. Powód przedłożył pozwanemu wraz ze zgłoszeniem dokonaną prywatną ekspertyzę rzeczoznawcy niemieckiego niezależnego biura rzeczoznawczego określając wysokość kosztów naprawy powypadkowej w odniesieniu do uszkodzonego samochodu powoda na kwotę 21.030,00 EUR wraz z rachunkiem za opracowanie ekspertyzy rzeczoznawczej w wysokości 1.170,60 EUR. Przedłożył również medyczną dokumentację potwierdzającą leczenie powypadkowe powoda.

dowód : zgłoszenie szkodowe do niemieckiej kancelarii adwokackiej w H. z 22.05.2012 r. wraz z tłumaczeniem k.14-17 ,pismo niemieckiej kancelarii adwokackiej w H. z 26.06.2012 r. wraz z tłumaczeniem k.24-25 , zaświadczenie lekarskie z 26.06.2012 r. wraz z tłumaczeniem k.26-27.

W odpowiedzi na przedmiotowe zgłoszenie reprezentant pozwanego w Niemczech - Towarzystwo (...) w K., w piśmie z 27.08.2012 r. potwierdził otrzymanie zgłoszenia szkodowego powoda i prowadzenia postępowania likwidacyjnego. W odpowiedzi na kilkukrotne wezwania powoda do uregulowania świadczenia towarzystwo ubezpieczeniowe zażądało od powoda przedłożenia dalszych dokumentów, które w jego ocenie były konieczne do prawidłowego ustalenia wysokości należnego powodowi odszkodowania,

dowód : pismo niemieckiej kancelarii adwokackiej w H. z 27.07.2012 r. wraz z tłumaczeniem k. 28-29, pismo niemieckiego reprezentanta pozwanego Towarzystwa (...) w K. z 27.08.2012 r. wraz z tłumaczeniem k. 30-31, pismo niemieckiej kancelarii adwokackiej w H. z 4.09.2012 r. wraz z tłumaczeniem k.32-33.

Powód zwrócił się następnie za pośrednictwem kancelarii adwokackiej w T. bezpośrednio z roszczeniem do pozwanego - (...) S.A.

dowód: pismo z 12.10.2012 r., k.34-36, pismo z 20.11.2012 r., k. 37, pismo z 4.12.2012 r., k.38-39.

W odpowiedzi na zgłoszenie pozwany w dniu 27.12.2012 r. wydał decyzję odszkodowawczą co do szkody osobowej przyznając powodowi tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 700,00 EUR, zaś roszczenia odszkodowawcze powoda odnoszące się do szkód rzeczowych pozostawił bez rozpoznania.

dowód : decyzja odszkodowawcza pozwanego z dnia 27.12.2012 r.,k.40-4.

W trakcie prowadzonego postępowania likwidacyjnego pozwany (...) S.A. ustalili, że pojazd powoda objęty likwidacją przedmiotowej szkody uległ wcześniejszemu wypadkowi 23.09.2010 r. Z dokumentacji tej poprzedniej szkody wynika, że szkoda w pojeździe była likwidowana przez

niemieckiego ubezpieczyciela D. A. V. i rozliczona jako szkoda całkowita a uszkodzeniu uległ przede wszystkim przód pojazdu.

Po tym zdarzeniu pojazd został naprawiony, ponownie po roku zarejestrowany i sprzedany powodowi w dobrym stanie 20.09.2011 r.

Brak jest dokumentacji dotyczącej tego w jaki sposób i jakimi częściami (oryginalnymi czy zamiennikami czy też częściami używanymi) samochód został naprawiony.

dowód: akta szkodowe, pełne akta pojazdu k. 99-104, ekspertyza szkody z 29.09.2010 r., k. 107-133, opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej W. O. k. 152- 162, ustna opinia uzupełniająca e-protokół z 8.04.2014 r., 08:43- 23:21, przesłuchanie powoda T. F. e-protokół z 8.04.2014 r., 23:32- 32:38.

Pismem z 29.01.2013 r. pozwany ponownie wezwał powoda do przedłożenia dodatkowych dokumentów, w tym między innymi faktury za zakup pojazdu, którego powód dokonał 20.09.2011 r., informacji o stanie technicznym pojazdu, ewentualnych uszkodzeniach pojazdu, miejscu i sposobie naprawy, potwierdzenia przebiegu, przedłożenia książki serwisowej pojazdu, informacji czy powód ewentualnie sprzedał pojazd w stanie uszkodzonym czy po naprawie. Takich dokumentów powód nie przedłożył, albowiem nie był w ich posiadaniu. Większość dokumentów została przekazana kolejnemu nabywcy samochodu. Samochód został przez powoda sprzedany w maju 2013r.

dowód: pismo pozwanego z 29.01.2013 r.; akta szkody pozwanego, przesłuchanie powoda T. F. e-protokół z 8.04.2014r.23:32- 32:38.

Decyzją z 27.03.2013 r. po rozpatrzeniu żądań z tytułu szkody w pojeździe została przyznana powodowi kwota bezsporna odszkodowania w wysokości 10.000 EUR.

dowód: pismo pozwanego z 27.03.2013 r. -akta szkodowe.

Zakres uszkodzeń przyjęty do likwidacji przedmiotowej szkody obejmuje następujące elementy zakwalifikowane do wymiany:

-tablica rejestracyjna - kod A. (...),

-wzmocnienie tablicy rejestracyjnej „ 258,

-zderzak przedni - „ 283,

-sensor parkowania przedni lewy „ 301,

- sensor parkowania przedni prawy „ 302,
- listwa zderzaka przednia lewa - „ 311,
- listwa zderzaka przednia prawa - „ 312,
- zamocowanie sensora parkowania lewego „ 321,
- zamocowanie sensora parkowania prawego „ 322,
- prowadnica środk. zd. prz. „ 328,
- prowad. I. zd. prz. - „ 329,
- prowad. p. zd. prz. - „ 330,
- poprzeczka przednia - „ 340,
- wypełniacz zd. prz. - „ 341,
- spojler zd. prz. - „ 391,
- krata wlotu powietrza „ 410,
- pokrywa przednia - „ 471,
- uszczelka t pokrywy prz. „ 474,
- zamek pokrywy prz. - „ 493,
- haki przytrzymujące - „ 494,
- uszczelka pokr. prz. - „ 524,
- reflektor lewy - „ 561,
- reflektor prawy - „ 562,
- poprzeczka zamka prz. „ 930,
- drzwi lewe przednie - „ 1481,
- listwa drzwi lewych prz. „ 1681,
- drzwi tylne lewe - „ 1781,
- listwa drzwi tylnych lewych „ 1981,
- listwa ściany bocznej lewej „ 3621,
- kondensator - „ 4465,
- kratka ochronna - „ 4469,
- chłodnica wody - „ 7761,
- pasek klinowy - „ 8433,

-wytlumienie dźwięków prz. „ 8770,

-felga al. tylna lewa - „ 9551,

oraz następujące elementy zakwalifikowane do naprawy: -zderzak tylny -ściana boczna lewa.

Przy zachowaniu stawek roboczogodzin dla miasta H. w maju 2012 roku, takich jakie zostały przyjęte w kosztorysie powoda, koszt naprawy w Niemczech na dzień 11.05.2012 wynosi w zaokrągleniu 12.913 euro brutto.

Wartość rynkowa pojazdu powoda przed szkodą z 22.05.2012 r. wynosiła 28.000 euro.

Przyjęte w kalkulacji ceny uznanych do wymiany i naprawy części określono według stawek liczonych dla części nowych i oryginalnych. Jest to maksymalna cena jak przysługuje powodowi za stwierdzone uszkodzenia. Gdyby zostało wykazane, że części zamontowane w samochodzie po wcześniejszej szkodzie nie były częściami oryginalnymi a zamiennikami lub częściami używanymi wówczas odszkodowania przysługujące przy likwidacji tej szkody powinno zostać odpowiednio zmniejszone.

dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej W. O. k. 152- 162, ustna opinia uzupełniająca e-protokół z 8.04.2014r. 08:43- 23:21

Średni kurs walut obcych NBP -EUR na dzień zaistnienia szkody, tj. 11.05.2012 r. wynosił: 1,00 EUR = 4,2413 PLN

dowód: tabela kursów średnich NBP nr (...) z 11.05.2012 r., k. 41

Sąd zważył co następuje:

Powództwo częściowo zasługiwało na uwzględnienie.

Powód, po ograniczeniu roszczenia w związku z częściowym zaspokojeniem jego żądania, dochodził kwoty 51.746,40 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za zwłokę w zapłacie od 27.12. 2012 r. tytułem kosztów naprawy powypadkowej samochodu powoda, które określone zostały w opinii rzeczoznawczy niemieckiego niezależnego biura rzeczoznawczego (...) w H. z 15.05.2012 r. na kwotę 21.030,00 EUR, oraz kosztów opracowania opinii rzeczoznawczej w wysokości 1.170,60 EUR przeliczonych na walutę polską wg średniego kursu walut obcych NBP (EUR) na dzień zaistnienia szkody.

Bezsporne w niniejszej sprawie były zarówno okoliczności kolizji tj. fakt zaistnienia na terenie gminy (...).05.2012 r. wypadku komunikacyjnego, do której doszło z winy sprawcy kierującego pojazdem ubezpieczonym z tytułu OC u strony pozwanej, jak i fakt odpowiedzialności strony pozwanej za szkodę powstałą w pojeździe powoda.

Sporna pozostawała natomiast kwestia ustalenia rodzaju i wysokości powstałej w pojeździe szkody oraz wysokości odszkodowania niezbędnego do przywrócenia samochodu powoda do stanu sprzed wypadku i związany z tym zakres niezbędnej naprawy. Strony pozostawały także w sporze co do zasadności obliczania kosztów naprawy w oparciu o części nowe i oryginalne.

Podstawą rozstrzygnięcia stanowił przepis art. 361 § 1 k.c. , 363 § 1 k.c. w związku z art art. 822 § 1 k.c., oraz przepisy ustawy z 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2003, Nr 124, poz. 1152).

Z poczynionych ustaleń, popartych opinią biegłego sądowego W. (...), wynika, że w sprawie mamy do czynienia ze szkodą częściową albowiem koszt naprawy pojazdu powoda ustalony w oparciu o opinię biegłego (12.913 euro) nie przekracza wartości pojazdu, którą to wartość- wobec braku innych dowodów- należało określić na kwotę 28.000 euro, zgodnie z wyceną rzeczoznawcy niemieckiego.

Zakres odszkodowania określony treścią norm zawartych w art. 361-363 k.c. został oparty o ideę rekompensaty za powstałą szkodę (tak też: wyrok SN z 11.06.2003 r. V CKN 308/01). Zgodnie z obowiązującą na gruncie tych przepisów zasadą pełnej restytucji w razie uszkodzenia pojazdu poszkodowany może żądać od ubezpieczyciela kwoty odpowiadającej wszelkim celowym i ekonomicznie uzasadnionym wydatkom służącym do przywrócenia stanu poprzedniego. Przywrócenie stanu poprzedniego ma miejsce, jeżeli stan pojazdu po naprawie pod każdym istotnym względem (stanu technicznego, zdolności użytkowania, części składowych, trwałości, wyglądu estetycznego, itd.) odpowiada stanowi pojazdu przed uszkodzeniem.

Należy dalej podkreślić, co nie było kwestionowane przez strony, że przyznane powodowi odszkodowanie - z racji tego, że powód jest obywatelem Niemiec i tam zamieszkuje, tam też dokonywał naprawy w oparciu o cenniki tam przyjęte - powinno odpowiadać kosztom naprawy w miejscu zamieszkania poszkodowanego (tu: Niemiec) - wyrok SN z 11.12.1997 r. (I CKN 385/97). Tak też przyjął Sąd Najwyższy w uchwale z 19.03.1998 r. (III CZP 72/97) wskazując, że gdy poszkodowanym jest obywatel innego państwa i zamieszkuje za granicą rozmiaru poniesionej szkody nie określają ceny obowiązujące w Polsce. Jeżeli więc przyjąć, że mieszkającej w Niemczech osobie przyzna się odszkodowanie na zasadach i warunkach w Polsce, pojawienie się ewentualnej różnicy w odszkodowaniu byłoby zaprzeczeniem idei naprawienia szkody ex 363 k.c.

Na zobowiązanie pozwanej nie ma też wpływu to czy powód istotnie dokonał i jakimi częściami naprawy uszkodzonego pojazdu albowiem zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z 7.08. 2003 r. (IV CKN 387/01) obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać.

Za podstawę ustaleń faktycznych w zakresie kosztów takiej naprawy Sąd przyjął opinię biegłego sądowego W. (...), gdyż była rzetelna, logiczna oraz profesjonalna. Biegły w sposób szczegółowy i zrozumiały określił podstawy sporządzenia opinii, a wyciągnięte wnioski zostały należycie umotywowane. Ewentualne wątpliwości i zarzuty zostały natomiast wyjaśnione w ustnej opinii uzupełniającej. W ocenie Sądu opinia ta mogła zatem stanowić podstawę do oceny kosztów przywrócenia stanu pojazdu powoda do stanu sprzed wypadku.

Biegły ustosunkował się do kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu zdefiniowanych kosztorysem naprawy niemieckiego niezależnego biura rzeczoznawczego opracowanym na zlecenie powoda i uznał, że nie wszystkie ujawnione w opinii rzeczoznawczej pozycje szkodowe odnoszące się do zakresu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu mogą być uznane za koszty celowe i niezbędne do przywrócenia sprawności technicznej uszkodzonego w następstwie wypadku komunikacyjnego pojazdu powoda. Zakres pozycji szkodowych został przez biegłego ograniczony przede wszystkim z tego względu, że ujawnione w niemieckiej opinii rzeczoznawczej pozycje szkodowe odnoszące się do zakresu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu nie zostały odpowiednio udokumentowane przez jej wykonawcę. Brak jest oceny technicznej opisującej uszkodzone elementy, a także nie wykonano oględzin i dokumentacji fotograficznej pojazdu w stanie uszkodzonym, po zdemontowaniu zewnętrznych elementów w celu dokładnego zbadania stanu elementów znajdujących pod nimi. Kwalifikacja wielu elementów przeznaczonych do wymiany w tym kosztorysie nie została poparta żadnymi dowodami, jeśli już nie zdjęciami, to choćby opisem charakteru uszkodzeń tych części. Wobec powyższego część uszkodzeń biegły w oparciu o załączone zdjęcia zakwalifikował odmiennie. Biegły ograniczył zakres zakwalifikowanych do naprawy uszkodzeń jedynie do tych wykazanych niezbitymi dowodami wskazującymi jednoznacznie, że one wystąpiły.

Zaznaczyć jednocześnie trzeba, że wszelkie prywatne opinie, ekspertyzy opracowane na zlecenie stron późniejszego sporu sądowego pozbawione są wszelkiej mocy dowodowej. Sąd Najwyższy w wyroku z 8.11.1988r., II CR 312/88, niepubl., stwierdził, że opinia pozasądowa - choć sporządzona przez stałego biegłego sądowego - nie stanowi dowodu w rozumieniu art.278 k.p.c. Ponadto również w wyroku z 11.06.1974 r. wydanym w sprawie II CR 260/74, niepubl., Sąd

Najwyższy podkreślił, że prywatne ekspertyzy opracowane na zlecenie stron, czy to w toku procesu, czy jeszcze przed jego wszczęciem, należy traktować w razie przyjęcia ich przez sąd orzekający, jako dowód prywatny (art.245 k.p.c.).

Dlatego też Sąd swoje rozstrzygnięcie w zakresie kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu oparł na dopuszczalnej - z wniosku obu stron - opinii biegłego sądowego W. (...), który ostatecznie przyjął, że koszt takiej naprawy w Niemczech na dzień 11.05.2012, przy zachowaniu stawek roboczogodzin dla miasta H. w maju 2012 roku, takich jakie zostały przyjęte w kosztorysie strony powoda, winien być określony kwotą 12.913 euro brutto.

Sąd nie znalazł podstaw do podważenia tej ekspertyzy i uznał za zbędne powołanie dowodu z opinii innego biegłego czy zespołu biegłych, albowiem nie było żadnego dodatkowego materiału dowodowego, na którym kolejni biegli mogliby oprzeć swoją opinię. Dostarczony przez powoda dodatkowy materiał zdjęciowy, które mogły ewentualnie stanowić podstawę do weryfikacji i przyjęcia zwiększonego zakresu uszkodzeń, okazało się, że nie dotyczył szkody z 11.05.2012 r. lecz szkody poprzedniej, stąd brak było podstaw do zakwestionowania czy zmiany wniosków przedstawionych przez biegłego w tej sprawie.

Niezasadny był też zarzut powoda dotyczący sporządzenia wyceny w systemie A.. (...) jest systemem dominującym we wszystkich krajach świata i jest powszechnie stosowany. (...) jest młodszy, funkcjonuje tylko w Europie od kilkunastu lat, a dopiero od roku w Polsce. Niemniej jednak system DAT opiera się na tych samych założeniach i także w tym systemie obliczenia końcowe byłyby identyczne.

Przedstawiona przez biegłego kalkulacja naprawy opiera się na założeniu, że pojazd został naprawiony przy użyciu części nowych i oryginalnych. W ocenie Sądu pomimo zastrzeżeń pozwanej, dokonanie wyceny uszkodzeń w pojeździe powoda, przy uwzględnieniu cen części nowych, jest uzasadnione i zgodne z przyjętym kierunkiem judykatury. P. tu można uchwałę Sądu Najwyższego z 12.04.2012 roku, która stanowi, że „zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi”. Sąd Najwyższy doszedł do wniosku, iż literalna wykładnia art. 361 § 2 i art. 363 § 2 k.c. nie daje podstaw do obniżenia należnego poszkodowanemu odszkodowania o różnicę pomiędzy wartością części nowej a wartością części, która uległa uszkodzeniu, wyliczoną odrębnie dla każdej części. Za taką wykładnią zdaniem Sądu przemawiają również argumenty celowościowe. Przyjęcie bowiem, że odszkodowanie może być obniżone o różnicę pomiędzy wartością części nowej i części starej stanowiłoby wyraźny sygnał dla poszkodowanego, aby poszukiwał on nie części nowych, lecz części uzyskanych z odzysku. Zamontowanie z kolei takiej części, mogłoby prowadzić do zmniejszenia bezpieczeństwa przy korzystaniu z pojazdu. Znalezienie na rynku części, której okres eksploatacji odpowiada okresowi w jakim była eksploatowana stara część jest także praktycznie niewykonalne. W związku z tym, iż pojazdy pomimo tego, iż są naprawiane przy użyciu nowych części z reguły tracą na wartości, zasada compensatio lucri cum damno może mieć zastosowanie w wyjątkowych sytuacjach, tzn. tylko wówczas jeżeli faktycznie zamontowanie nowych części spowodowałoby wzrost wartości pojazdu jako całości. Przy czym ciężar udowodnienia powyższego faktu spoczywa wyłącznie na zakładzie ubezpieczeń.

Zdaniem Sądu przedstawiona przez biegłego kalkulacja naprawy oparta na założeniu, że pojazd został naprawiony przy użyciu nowych i oryginalnych nie prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia powoda. Należy mieć bowiem na względzie spadek wartości pojazdu powoda w wyniku zaistniałego wypadku, gdyż samochód naprawiony w wyniku wypadku z oczywistych względów nie przedstawia takiej samej wartości rynkowej jak auto bezwypadkowe. Zastosowanie do naprawy

nowych, oryginalnych części zamiennych jest też zgodne z technologią naprawy producenta samochodu, a także uzasadnione pod względem technicznym i ekonomicznym.

Sąd Najwyższy w cyt. powyżej uchwale wskazał też, że „poszkodowany ma prawo oczekiwać, iż otrzyma od ubezpieczyciela kwotę, która obejmuje wartość nowych części, których zamontowanie jest potrzebne, aby przywrócić pojazd do stanu sprzed zdarzenia wyrządzające szkodę. Obowiązkiem zaś zakładu ubezpieczeń jest ustalenie i wypłacenie odszkodowania w takiej właśnie wysokości”. SN przyznał prymat prawu poszkodowanego do pełnego

naprawienia szkody. Dobór części zamiennych potrzebnych do naprawy uszkodzonego pojazdu nie może w żaden sposób prowadzić do pogorszenia położenia poszkodowanego. Pogorszenie takie ma miejsce, zarówno wtedy, gdy użyta część do wymiany lub ujęta w kosztorysie naprawy, sporządzonego dla potrzeb wyliczenia odszkodowania, była częścią gorszą, od tej która uległa uszkodzeniu, jak i wtedy, gdyby równowartość restytucyjna części zastępczej byłaby niepewna.

Zdaniem Sądu z tą drugą sytuacją mamy właśnie do czynienia w niniejszej sprawie. Bezsporne jest, że części zakwalifikowane przez biegłego do wymiany nie były częściami fabrycznie zamontowanymi do pojazdu (po poprzedniej szkodzie całkowitej, w której uszkodzeniu uległ przód pojazdu). Ale brak jest też obiektywnych przesłanek pozwalających na kategoryczne stwierdzenie, że części zamontowane w pojeździe po poprzedniej szkodzie całkowitej nie były tej samej jakości co część oryginalna pod każdym istotnym względem (tożsamości parametrów technicznych, w szczególności co do właściwości chemicznych i fizycznych, identyczności co do zdolności użytkowania, tej samej trwałości, o tym samym poziomie bezpieczeństwa, tożsamości wyglądu estetycznego, etc.). Strona pozwana nie wykazała też, iż uszkodzone części były tzw. zamiennikami, a nie częściami oryginalnymi. W prywatnej opinii powoda brak jest wyników pomiarów grubości powłoki lakierowej ani informacji czy takie pomiary zostały przeprowadzone, a jeżeli nie to dlaczego. W tej sytuacji, wobec braku wielu podstawowych informacji na temat stanu pojazdu przed szkodą z 11.05.2012 r., nie jest możliwe przyjęcie w jakim stopniu ceny części i których części w tym kosztorysie powinny zostać obniżone. Nie można zatem wykonać odpowiedniej amortyzacji. Automatyczne przyjęcie w niniejszej sprawie współczynnika amortyzacji, nawet do 50%, mogłoby prowadzić do nieuzasadnionego pogorszenia sytuacji powoda w sytuacji gdyby realnie poniesione przez niego szkody naprawy nie zostały pokryte. Wobec nieudokumentowanego sposobu dokonanej naprawy po szkodzie z roku 2010, a w szczególności rodzaju i jakości użytych części zamiennych, ustalony powyżej koszt naprawy powinien zostać określony w jego maksymalnej wysokości bez użycia współczynnika amortyzacji. Oryginalność części zamiennych jest bowiem zasadniczym kryterium decydującym o rodzaju, jakości i źródle pochodzenia części zamiennych, które należy zastosować do naprawy lub do obliczenia wysokości odszkodowania. Dopuszczalność zastosowania do wyceny uszkodzeń cen części zamiennych ma charakter warunkowy i dotyczy szczególnie uzasadnionych sytuacji, których zaistnienie w niniejszej sprawie w sposób dostateczny nie zostało przez pozwaną wykazane.

Sąd uwzględnił również żądanie powoda w zakresie zwrotu kosztów sporządzenia ekspertyzy przez niemieckiego rzeczoznawcę w wysokości 1,170,60 euro. Zdaniem Sądu decyzja podjęta przez powoda w zakresie zlecenia niemieckiemu rzeczoznawcy ekspertyzy kosztów naprawy pojazdu była naturalnym następstwem kolizji z 11.05.2012 r., a wykonana w Niemczech z racji zamieszkiwania w nich przez powoda. Wycena rzeczoznawcy niemieckiego została wykorzystana zarówno w postępowaniu likwidacyjnym jak i postępowaniu sądowym. Ponadto wycena ta uwzględniała specyfikę danego rynku. W niniejszej sprawie poszkodowany mieszka w Niemczech, a wycena szkód w jego samochodzie powinna uwzględniać warunki tamtejszego rynku. Zatem należało przyjąć, że koszt 1.170,60 euro poniesiony przez powoda, był ściśle związany z powyższym zdarzeniem i stanowi stratę w majątku powoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z działaniem sprawcy wypadku (E. Tomaszewska w GSP-Prz.Orz. 2006/1/9 - Glosa do Uchwały Sądu Najwyższego z 18.05.2004 r. (III CZP 24/04)) i na podstawie art. 361 par. 1 i 2 k.c. Sąd uwzględnił roszczenie powoda w tym zakresie.

Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie II wyroku zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 17.319,80 zł jako różnicę pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem w wysokości 10.000 EUR a ustalonymi przez biegłego kosztami potrzebnymi do naprawy samochodu powoda w wysokości 12.913 EUR zł, powiększoną o koszt sporządzenia prywatnej opinii w wysokości 1.170,60 EUR. Wartość ta wynosząca 4.083,60 EUR przeliczona została na walutę polską zgodnie ze średnim kursem walut obcych NBP - EUR na dzień zaistnienia szkody, tj. 11.05.2012 r. który wynosił: 1,00 EUR = 4,2413 PLN.

O odsetkach od roszczenia głównego orzeczono na podstawie art 455 kc i art. 817 kc. Powód zgłosił swoje uzasadnione i udokumentowane roszczenie pismem z 22.05.2012r., a zakład ubezpieczeń winien spełnić swoje świadczenie w terminie do 30 dni. Żądanie powoda zasądzenia odsetek za opóźnienie od 27.12.2012 r. jest więc uzasadnione.

Wobec uiszczenia przez pozwanego na rzecz powoda kwoty odszkodowania w wysokości 10.000 EUR, powód cofnął powództwo w tym zakresie ze zrzeczeniem się roszczenia. W konsekwencji Sąd umorzył postępowanie w tej części na podstawie art. 355 § 1 k.p.c.o czym orzekł w pkt I wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając. Powód wygrał sprawę w 63,43 % (22.200,60 EUR : 14.083,60 EUR), powód poniósł koszty opłaty sądowej 4.708 zł i koszty zastępstwa procesowego 3.617zł, łącznie 8.325zł, zatem należy mu się zwrot 5.280,55 zł (8.325 zł x 63,43%); pozwany zaś poniósł koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.617zł i należy mu się zwrot 1.322,73zł (3.617 zł x 36,57%) stąd na rzecz powoda strona pozwana winna uiścić kwotę 4.957,82zł.

W sprawie tej uzasadnione było odstąpienie od zasady wyrażonej w art. 203 § 2 k.p.c., skoro wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw powoda, a cofnięcie pozwu stanowiło konsekwencję zaspokojenia przez pozwanego roszczenia powoda, wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa.

Sąd nie znalazł przesłanek do podwyższenia stawek wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika do dwukrotności wysokości stawek minimalnych. Nie przemawiał za tym ani rodzaj, ani też stopień zawłości sprawy czy też wymagany nakład pracy od pełnomocnika , który nie stawiał się na żadną rozprawę. Całe postępowanie dowodowe ograniczyło się do dowodów z dokumentów oraz opinii biegłego, a w sprawie przeprowadzono jedynie dwie rozprawy.

W pkt IV i V wyroku Sąd stosunkowo obciążył strony obowiązkiem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych, na które składały się : koszt opinii biegłego 1.623,60zł, wynagrodzenie tłumacza 39,09 zł i koszt dojazdu świadka 208,95zł, łącznie 1.871,64 zł. Uwzględniając procentowy zakres w jakim strony wygrały proces nakazał pozwanemu uiścić kwotę 1.187,20 zł a powodowi 684,45 zł tytułem kosztów sądowych.